

ELS QUE MOREN

VENTURA MASSIP CASTELLARNAU

Divendres matí, reberem la nova de la mort d'aquest dilecte amic. Han passat tres jorns, i encara ens sembla un somni plé de contrarietats amb un despertar amarg. Qui podia creure en una mort repentina, quan ell era un exemplar d'home robust, enfortit pels aires purs del camp i sadollat d'aquelles sentors, que ell tant parlava, com cosa incomparable en aquest món de desenganys i follies.

Fèia anys que coneixiem a en Massip; amb ell havíem somniat coses que el temps ens demostrà il·lusions, però aquella perseverança dels homes de tremp no el feu decaure mai en la seva obra abnegada i d'apòstol.

Fa encara no una setmana que canviarem impressions respecte a l'aparició de CRÒNICA. Estava entusiasmat, es dalia de poder escriure a sa voluntat sense trabes; però de la nostra vida no en disposem i al primer número d'aquest Diari, havem de constatar la seva mort.

Es encara punyenta la nova del seu traspàs, la sentim massa aprop del cor i ella ens priva d'expressar el nostre pensament en claretat, fent l'elogi merescut de l'amic que plorem.

En Massip des de molt jovent, —ara comptava trenta anys— entrà al servei de l'Institució del Tribunal de Nois, i en l'actualitat dirigia el reformatori, existent a la magnífica finca agrícola «Les Torres» de Llíssa d'Avall. L'obra d'en Massip era més que un apostolat, era l'obra d'un pare. Aquells nois desvalguts en el dia de la seva mort han palesat bé, l'amor que sentien per aquest amic, que dedicà tota la joventut i il·lusions a ells.

Forem els primers d'arribar a la cambra mortuòria i constatarem el dolor en els rostres d'aquells nois que ploraven el traspàs del mestre. Aquella casa tant gran on la rialla era la veu alegre que vos saludava, restà coberta amb el mantell de la soletat, ni una veu ni un mot que mostres la vida. Passarem l'ample portal del porxo, i no trovarem a en Massip que ens abraçés com tantes altres vegades; la quietud més aplacadora regnava dessota aquell batent de sol que daurava la casa per ell venerada, i que l'ha vist morir.

Autos-Taxi

El millor servei des de 40 cèntims el quilòmetre
Enterros, Batejos i Noces a Preus de taxi

GARATGE BAULENAS

PRIM, 174 GRANOLLERS Teléfon 231

En Massip, no sols es dalia en l'obra educativa a ell encomanada, sinó que les seves aficions literàries el feren exel·lir com a poeta i prosista. Els seus versos, alguns d'ells premiats en Jocs Florals, i les seves narracions eren regalims fruitosos de l'encontrada del Vallès. Tot i ésser fill de la província de Lleida, es naturalitzà al Vallès per sentiment i admiració al nostre terrer. També es distingí com a periodista havent publicat infinitat d'articles, versant en sa majoria temes rurals. Molta popularitat li donaren els contes que publicà a «El Patufet», on era molt apreciat.

* * *

Dissabte, es celebrà l'enterro. A l'Església de Les Torres, fou dita una missa resada de cos present. La concurrència numerosíssima pregà enfervorida davant el ferretre, i per aquells camins que conduïxen a l'Església de Llíssa, la comitiva passava silenciosa.

Al mig d'un turó replert de pins, en aquell cementiri humil, reposen les despulles de l'amic, el lloc, és apropiat per ell, que tant bé es trobava en mig de camps i boscos.

Els seus companys de l'«Associació de la Premsa de Granollers», dedicaren una corona al que tan s'havia distingit en el periodisme.

La cerimònia finí amb unes paraules de record, que digué el President del Tribunal Tutelar, Sr. Albó, el qual recordà l'apostolat cristià i amb gran amor portat a cap per en Massip, el qual deixa dues famílies, la de la sang, i aquesta altra formada per aquests nois que tant el ploren.

I finim aquests mots de recordança a l'amic, adreçant nostre condol a la seva desconsolada esposa, la que encomanem a Déu per a que li dongui aquella força necessària per a cuidar els dos infants que deuen ésser un conçol en la seva vida.

LES LLETRES

El volum XVII de la Col·lecció Popular de «Les Ales Estesques», corresponent a aquesta quinzena, publica la traducció catalana de la novel·la de Adalbert de Chamisso «La meravellosa història de Pere Schlémil».

Amb aquesta obra és incorporat per primera vegada a la nostra literatura el cèlebre poeta i naturalista nascut a França a les darreries del segle divuitè i que essent noi emigrà a Prússia, on es naturalitzà i on la seva personalitat científica i literària encajà, amb el temps, una tan alta consideració, que l'any 1888, en complir-se el cinquantenari de la seva mort, li fou aixecat un monument en una plaça de Berlín.

Els biògrafs de Chamisso suposen que «Pere Schlémil» (l'única obra literària que escrigué en prosa) és una mena d'autobiografia on es reflexen encara que sota un tramata fantàstic i a través d'una multitud de peripècies inquietants esdevingudes a un bon home que ha venut la

seva ombra al diable, la intranquil·litat i la indecisió anguniosa de l'autor, el qual, essent militar en produir-se la guerra entre Prússia i França, se separà de l'exèrcit, puix no volia guerrear contra la seva pàtria d'origen a favor de l'adoptiva, ni contra aquesta, on tantes arrels tenia posades, a favor de la que l'havia vist nèixer. L'home sense ombra, a judici dels crítics de Chamisso, vol simbolitzar, doncs, l'home sense pàtria.

«Pere Schlémil» és una narració enginyosa i interessant, amb escenes plenes de sentiment, que es llegeix d'una tirada. Es un dels llibres clàssics de la literatura contística d'Alemanya, on se n'han fet centenars d'edicions, i ha estat traduïda a tots els idiomes europeus. Mancava només donar-la en català i L. A. E. vénen a suplir aquesta necessitat amb una traducció acurada feta per Gustau Llobet i publicada en un dels magnífics petits volums d'aquella notabilíssima Col·lecció Popular.

C I N E M A

Casino de Granollers

Dissabte s'inauguraren les sessions públiques de cinema, en aquesta nostra primera entitat granollerina, la qual ha convertit la seva sala d'espectacles en un comodíssim local de projeccions.

El programa d'aquestes primeres sessions, fou escullit de debó. Destacava entre les altres produccions, el film Titan de la Casa Fox «Estrellas dichosas», molt ben realitzat i interpretat.

El públic numerosíssim, sobretot en la sessió del diumenge a la tarda, que envaïa el local per complert, sortí satisfet i es mostrà complascut de la tasca empresa pel Casino, que es proposa donar sessions selectes de cinema a preus econòmics.

La projecció es claríssima i fixa destacant admirablement en el recuadro on es projecta decorat amb tons moderns, sots projecte de l'arquitecte Raspall i realitzat pel pintor Villà.

L'espectacle fou amenitzat amb un aparell Radio Gramola, cedit galantment per la Casa Orfeo

Majestic

«Un magnífico Flirt» i «El perro detective» entre altres foren les pel·lícules projectades en aquest popular saló.

Sembla que després dels últims èxits aconseguits amb les superproduccions sonores Sombras Blancas, El Viking i «Trafalgar» diumenge es projectarà «El Comparsa» per Buster Keaton. Amb aquesta pel·lícula s'inauguraran els nous aparells sonors, que aquesta setmana arribaran d'Amèrica.

Felicitem a l'empresa que es desvetlla per a donar-nos sempre les últimes novetats.

Mundial Cine

Amb la producció nacional «Agustina de Aragón», s'inaugurà en aquesta sala el cinema sonor amb aparell «Seita» de París.

La sessió d'ahir tarda es vegé concorregudíssima.

Ens diuen que es proposa de l'empresa d'aquest local donar una sèrie de funcions de cinema i varietés. Procurarem informar als nostres lectors.